

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2564 เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย

ชมพูปราว มิ่งมงคล

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

อีเมล : chompoopraw.m62@rsu.ac.th

อุษาพร เสวกวิ

สาขาวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

อีเมล : usaporn.s@rsu.ac.th

Received : July 17, 2022 Revised : August 17, 2022 Accepted : May 20, 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาและพัฒนาแนวทางการปฏิบัติตนของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูและบทบาทการสนับสนุนของผู้บริหารจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – 2564 และ 2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพครูและนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ในการสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2564 ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับ มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และงานวิจัยของบุคลากรทางการศึกษา ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ที่ตีพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2564 จำนวน 50 เรื่อง โดยนำผลการวิเคราะห์มาบูรณาการกับการสำรวจแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย จากผู้บริหารและครูของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย จำนวน 12 โรงเรียน และได้สร้างแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัยโดยยึดแนวคิดของ Peter M. Senge เป็นพื้นฐาน

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ตามแนวคิดของครู สรุปได้เป็น 5 ด้าน 11 แนวทาง และตามแนวคิดของผู้บริหารสรุปได้เป็น 5 ด้าน 10 แนวทาง โดยทุกแนวทางมีความสอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู พ.ศ. 2556 และแนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ 5 ประการของ Peter M. Senge ซึ่งแนวทางที่ได้พัฒนาขึ้นสามารถเป็นแนวทางให้ครูและผู้บริหารของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย นำไปใช้ในการพัฒนาตนเองและโรงเรียนให้เกิดเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ เพื่อผลิตนักเรียนให้มีความสามารถระดับสูงเยี่ยมก้าวสู่ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี อีกทั้งสามารถสร้างองค์ความรู้เพื่อนำมาพัฒนาสังคม ประเทศชาติและสามารถเผยแพร่สู่ระดับนานาชาติได้

คำสำคัญ : จรรยาบรรณวิชาชีพครู, แนวทางพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้, โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย

A Synthesis of Research on Code of Teaching Ethics During year 2010 – 2021 as a guideline for Development the learning organization of Princess Chulabhorn Science High Schools

Chompoopraw Mingmongkol

Educational Studies, Rangsit University

E-mail : chompoopraw.m62@rsu.ac.th

Usaporn Swekwi

Educational Studies, Suryadhep Teachers College, Rangsit University

E-mail : usaporn.s@rsu.ac.th

Abstract

The objectives of this research were: 1. To study and develop guidelines for teachers' practice according to the teacher professional code of conduct and the role of administrators' support from a synthesis of research on the code of teaching ethics during the years 2010–2021 and 2. To study the guidelines for the development of teacher professional ethics and use it as a basis for the development of the learning organization of Princess Chulabhorn Science High Schools. According to the synthesis of research regarding teaching ethics during the years 2010–2021, the research employed content analysis as a coding method to analyze 50 studies regarding teaching ethics between 2010 and 2021 years, including the theses of master or doctorate students from various universities and the research work of educational personnel. Moreover, this study combined the analysis results with the survey results from administrators and teachers of the Princess Chulabhorn Science High School group of 12 schools, discussing the learning organization of Princess Chulabhorn Science High Schools and creating a guideline for developing a learning organization for Princess Chulabhorn Science High Schools. This guideline was developed for administrators and teachers of 12 different schools based on the concept of Peter M. Sense as the basis.

The result that was found was that the guidelines for the development of the learning organization for the Princess Chulabhorn Science High Schools were that the teachers could summarize it into 5 aspects and 11 different approaches. The administration's concepts can be summarized into 5 aspects and 10 approaches. All guidelines are consistent with the analysis result of teaching ethics in 2013 and Peter M. Senge's learning organization concepts. The developed guidelines can be suitable for teachers and administrators of Princess Chulabhorn Science High Schools. It can be used to develop oneself and the school to become a learning organization and promote students with high-level talents to become researchers, inventors, innovators, mathematics, science, and technology, and can also create knowledge for national social development and can be disseminated to the international level.

Keywords : Code of Teaching Ethics, Guideline for Development the Learning Organization, Princess Chulabhorn Science High Schools

บทนำ

ครูเปรียบเสมือนแม่พิมพ์ของชาติที่สร้างทุกอาชีพมาตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ทุกอาชีพล้วนต้องมีครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม นอกจากความรู้ที่นักเรียนได้รับจากครูแล้วนั้น ยังรวมถึงแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตนให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมสามารถเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และสร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคมส่วนรวมได้ เมื่อมีครูเป็นแม่พิมพ์ที่ดี ก็จะหล่อหลอมกำลังสำคัญของประเทศชาติได้ โดยอาชีพครูถือว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีการปฏิบัติในวิชาชีพอย่างเคร่งครัดมาตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยสิ่งสำคัญสำหรับการศึกษาคือครูซึ่งทำหน้าที่คอยอบรมสั่งสอนนักเรียนโดย พระรณอร อุชฎาภ (2561, น.117) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของครูที่ดี คือ การทำหน้าที่ของครูได้ครบถ้วนตามที่สังคมต้องการเพื่อช่วยพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยการปฏิบัติตนของครูจะมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เป็นแนวทางในการทำงานได้อย่างเหมาะสมการพัฒนาตนเองเป็นสิ่งที่สำคัญในการที่จะทำให้การปฏิบัติงานในวิชาชีพมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน จึงได้มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพครูขึ้น เพื่อเป็นประมวลความผิดพฤติกรรมที่ผู้ประกอบวิชาชีพครูควรปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของความเป็นครูอย่างเคร่งครัดโดยจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้เริ่มใช้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2506 ซึ่งได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจรรยาบรรณวิชาชีพครูหลายฉบับให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยปัจจุบันได้บังคับใช้ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556

ครูจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติตนตามสมรรถนะด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นสิ่งสำคัญต่อโรงเรียนที่เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีผู้บริหารคอยส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสามารถปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู เนื่องจากจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสอดคล้องกับองค์การแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ร่วมกันและเรียนรู้อย่างมีพลัง ควรเปิดโอกาสให้ครูได้สะท้อนความรู้สึกรับรู้ของตนเองในการทำงานขององค์กรโดยเน้นการเรียนรู้ให้เป็นกระบวนการ และนำไปสู่การปฏิบัติโดยมีการเก็บข้อมูลสารสนเทศ วิเคราะห์ข้อมูลให้การศึกษาและฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง และการส่งผ่านข้อมูลกัน อีกทั้งผู้บริหารให้ความสำคัญในการเรียนรู้ของครู สามารถอธิบายวิธีการต่าง ๆ เพื่อจุดประกายหรือโน้มน้าวให้ครูเกิดการเรียนรู้ เข้าใจ และเห็นคล้อยตามแนวคิด วิสัยทัศน์ เป้าหมายในการบริหารได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และที่สำคัญผู้บริหารสามารถแบบอย่างและสนับสนุนให้บุคลากรเห็นถึงความสำคัญขององค์กรแห่งการเรียนรู้ (ภาณุวัฒน์ กาศแก้ว, 2559, น.132) และ Peter M. Senge (2006, P.3) ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติตามข้อบัญญัติ 5 ประการ ได้แก่ 1. ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery) 2. แบบแผนความคิด (Mental Model) 3. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) 4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) และ 5.การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) เพื่อพัฒนาการอยู่ร่วมกันและส่งเสริมให้มีวิสัยทัศน์ไปในทิศทางเดียวกัน

โดยบริบทของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัยมีความสอดคล้องกับองค์การแห่งการเรียนรู้ กล่าวคือ เป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้กับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นการกระจายโอกาสให้กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ เป็นการเพิ่มโอกาสให้นักเรียนกลุ่มด้อยโอกาสและขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อพัฒนานักเรียนไปสู่ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีความมีความสามารถระดับสูงเยี่ยม เทียบเคียงกับนักวิจัยชั้นนำของนานาชาติ มีจิตวิญญาณมุ่งมั่นพัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลก และธรรมชาติ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ

เทคโนโลยีให้กับประเทศชาติ และสังคมไทยในอนาคต ช่วยพัฒนาประเทศชาติและแข่งขันได้ในประชาคมโลก เป็นสังคมผู้ผลิตที่มีมูลค่าเพิ่ม มากขึ้น สร้างสังคมแห่ง ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมแห่งคุณภาพและแข่งขันได้ และสังคมที่ยั่งยืน พอเพียง มีความสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกันโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย มีบริบทเป็นโรงเรียนประจำ ผู้เรียนจะต้องศึกษาและพักอาศัยที่โรงเรียนตลอดระยะเวลาการศึกษา ยกเว้นวันหยุดราชการและช่วงปิดภาคการศึกษา จึงทำให้เกิดสังคมใหม่ขึ้นภายในโรงเรียนเพราะผู้เรียนจะต้องอยู่ร่วมกับเพื่อนและครูตลอด 24 ชั่วโมง ดังนั้นสังคมหรือองค์กรแห่งการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ต้องมีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะพัฒนาผู้เรียนอยู่เสมอ เพื่อปลูกฝังผู้เรียนให้พร้อมที่จะใช้ชีวิตในสังคมเมื่อสำเร็จการศึกษา และเป็นประชากรของประเทศที่มีศักยภาพและมีประสิทธิภาพตามที่โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัยได้มุ่งหวังไว้ ครูผู้สอนจึงมีความจำเป็นในการยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างเคร่งครัดเพื่อให้องค์กรแห่งการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและตั้งใจที่จะศึกษาในเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยการสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ที่มีการตีพิมพ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 – 2564 ทั้งหมด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและขอบเขตของวัตถุประสงค์งานวิจัย และนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครูมาเป็นแนวทางพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัยและให้ครูเกิดความตระหนักรู้รวมถึงเกิดความเข้าใจในจรรยาบรรณวิชาชีพครู สามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยมีผู้บริหารคอยให้การสนับสนุน เพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพครูและนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและพัฒนาแนวทางการปฏิบัติตามของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูและบทบาทการสนับสนุนของผู้บริหารจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ปี พ.ศ. 2553 – 2564
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพครูและนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย

คำถามการวิจัย

1. ครูมีแนวทางในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างไร
2. ผู้บริหารมีแนวทางในการสนับสนุนให้ครูปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูอย่างไร
3. การพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพครูส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนได้หรือไม่และอย่างไร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตามของครูและบทบาทการสนับสนุนของผู้บริหารตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพื่อสร้างความพึงพอใจต่อผู้รับบริการโดยให้เกิดความน่าเชื่อถือและเกิดความศรัทธาแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู รวมถึงส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2. ได้แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เพื่อให้สามารถดำเนินการพัฒนาไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้แห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยการวิจัย (Research) เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงผสมผสาน โดยใช้กระบวนการสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2564 ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำผลการสังเคราะห์งานวิจัยรวมถึงข้อค้นพบได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยมาพัฒนา (Development) เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยยึดแนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ของ Peter M. Senge 5 ประการ ดังนี้

1. ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery)
2. แบบแผนความคิด (Mental Model)
3. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision)
4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning)
5. การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดระเบียบวิธีการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับ มหาบัณฑิต ดุษฎีบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และงานวิจัยของบุคลากรทางการศึกษา ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่ตีพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2553 – 2564

1.2 กระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2564 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนในการดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัย ของนงลักษณ์ วิรัชชัยและทิตสนา แคมมณี (2546) จำนวน 5 กระบวนการ และใช้กระบวนการของการวิเคราะห์เนื้อหา ของรัตนะ บัวสนธ์ (2555) 5 ขั้นตอน ดังนี้

กระบวนการที่ 1 กำหนดจุดมุ่งหมายหรือกำหนดปัญหาวิจัย

กระบวนการที่ 2 กำหนดขอบเขต

กระบวนการที่ 3 ศึกษางานวิจัยทั้งหมดอย่างละเอียดและบันทึกข้อมูล

กระบวนการที่ 4 นำข้อมูลที่บันทึกไว้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์

กระบวนการที่ 5 เขียนรายงานการนำผลการสังเคราะห์งานวิจัยไปใช้ อภิปรายผลที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยโดยนำองค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยมาสร้างแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

2. แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำนวน 12 แห่ง โดยมีจำนวนผู้บริหาร 60 คน จำนวนครู 1,192 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 1,252 คน โดยกลุ่ม

ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำนวน 12 แห่ง พบว่า มีจำนวนผู้บริหาร 52 คน จำนวนครู 291 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 343 คน

2.2 เครื่องมือการวิจัย

2.2.1 นำผลการสังเคราะห์งานวิจัย โดยศึกษาองค์ความรู้ที่ได้และนำมาสร้างแนวทางในการเพื่อพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้

2.2.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ โดย ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาสร้างและพัฒนาแบบสอบถาม

2.2.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2.2.4 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยทดลองใช้กับประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง และคำนวณความเชื่อมั่น

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำความเข้าใจต่อกลุ่มตัวอย่างถึงการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ จุฬารณราชวิทยาลัย และนำแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้ ตอนที่ 1 ได้สังเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเพื่อพิสูจน์ความน่าเชื่อถือของผลการวิเคราะห์

2. แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ทั้ง 2 ฉบับ ได้แก่

1. แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ตามแนวคิดของครู

2. แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ตามแนวคิดของผู้บริหาร มาพัฒนาขึ้นเป็นแนวทางโดยใช้กระบวนการแบบสามมิติ

โดยนำมิติที่ 1 ได้แก่ ผลการสังเคราะห์เนื้อหางานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2564 ที่ได้บูรณาการร่วมกับองค์การแห่งการเรียนรู้ 5 ประการ ของ Peter M. Senge มิติที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยตามแนวคิดของครู และตามแนวคิดของผู้บริหาร และมิติที่ 3 เป้าหมายของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย มาร่วมกันบูรณาการความสอดคล้องของข้อมูลและพัฒนาขึ้นเป็นแนวทางพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การสังเคราะห์งานวิจัย

1.1 ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery) ครูควรเพิ่มระดับความสามารถของตนเองโดยการฝึกฝน การเรียนรู้้อย่างสม่ำเสมอเพื่อส่งเสริมความสามารถให้เกิดความเชี่ยวชาญ

และการขยายความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานตนได้อย่างต่อเนื่อง โดยการเรียนรู้ขององค์กรจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีการเรียนรู้เท่านั้น การฝึกฝนอบรมตนด้วยการเรียนรู้อยู่เสมอเป็นรากฐานสำคัญ เป็นการขยายขีดความสามารถให้เชี่ยวชาญมากขึ้น เช่น การลงมือทำจริงจะก่อให้เกิดความมุ่งมั่นสร้างสรรค์ การได้เข้าถึงข้อมูลใหม่ๆ เพื่อส่งเสริมการวิเคราะห์และการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดระบบการคิดที่ดี โดยมีผู้บริหารคอยให้คำปรึกษาและแนะนำ รวมถึงเป็นแบบอย่างในการพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพเป็นที่ยอมรับทั้งจากภายในโรงเรียนและหน่วยงานนอกโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพครู พ.ศ. 2556 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง และ แนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ของ Peter M. Senge ด้านความรอบรู้แห่งตน คือ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องมีวินัยในตนเองพัฒนาตนเองและวิชาชีพอยู่เสมอเพื่อให้มีศักยภาพและมีจุดมุ่งหมายของความสำเร็จที่กำหนดไว้

1.2 การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ครูควรได้รับการส่งเสริมจากผู้บริหารให้พัฒนาวิสัยทัศน์ไปในทิศทางเดียวกัน และการปรับแนวคิดให้เข้าหากันเพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กรได้ โดยลักษณะวิสัยทัศน์องค์การที่ดี คือ การที่ทุกคนในองค์กรร่วมกันพัฒนาวิสัยทัศน์ให้เป็นรูปธรรมโดยผู้บริหารเป็นฝ่ายเริ่มต้นเข้าสู่กระบวนการพัฒนาวิสัยทัศน์ อย่างจริงจัง ซึ่งวิสัยทัศน์ควรมีความชัดเจน เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติในแนวทางเดียวกันได้ จนกระทั่งกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพครู พ.ศ. 2556 ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ คือ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องมีความรัก ความศรัทธา ความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบ โดยครูควรพัฒนาวิสัยทัศน์ของตนให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูเพื่อเป็นการพัฒนาตนเองไปสู่ความก้าวหน้าและความสำเร็จ

1.3 แบบแผนความคิด (Mental Model) ครูควรพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้อย่างมีเหตุผล การวางแผนกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ การเผชิญกับการคิดที่ยั่งยืนพื้นฐานของความจริงโดยการเปิดใจ และการพัฒนาแบบแผนความคิด ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ครูในโรงเรียนมีอิสระในการตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเอง ลดความรู้สึกพึ่งพาผู้อื่นในการแก้ไขปัญหา ขยายการเรียนรู้ของตนให้บังเกิดผลองงาม และเพิ่มการความคิดสร้างสรรค์ กระจายความรับผิดชอบและการตัดสินใจแก้ปัญหา เพื่อเกิดศักยภาพต่อตนเองและนำไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพครู พ.ศ. 2556 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม และด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ คือ ผู้ประกอบวิชาชีพครูควรร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ที่ดีและไปในทิศทางเดียวกันเพื่อช่วยเชื่อมต่อแนวคิดของกันและกัน มีปรับแนวคิดให้เข้าหากัน เพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์กรได้รู้จักการการวางแผนกระบวนการทำงานที่เป็นระบบสามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีเหตุผล สามารถทำงานเป็นทีมให้มีประสิทธิภาพรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานในองค์กรมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบชัดเจน ส่งเสริมให้การดำเนินงานเป็นระบบสามารถมองภาพรวมได้อย่างชัดเจนและเกิดความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานได้

1.4 การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) ครูและผู้บริหารควรสร้างความสัมพันธ์อันดี การพัฒนาการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างกลุ่มคนที่ทำงานภายในองค์กรเดียวกันให้เป็นหนึ่งเดียวกัน และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานในองค์กร ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างทีม การสร้างความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน เมื่อทุกคนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นร่วมกันอย่างเท่าเทียมจะก่อให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันได้ อีกทั้งเป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ให้ดียิ่งขึ้นจนเกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถสร้างเป้าหมายร่วมกันได้ ทั้งนี้การมีเป้าหมายที่เป็นจุดเดียวกันจะทำให้ทุกคนเห็น

ทิศทางของตนและขององค์กรที่ชัดเจน รวมถึงสามารถขับเคลื่อนงานไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ คือ ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องพึงประพฤติ ต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูล สร้างความสามัคคี สร้างความสัมพันธ์อันดีในหมู่คณะ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กันอย่างสม่ำเสมอ

1.5 การคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) ครูควรดำเนินงานอย่างเป็นระบบสามารถมองภาพรวมได้อย่างชัดเจน การคิดอย่างมีหลักการมีเหตุการณ์สร้างความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานได้ และการจัดระเบียบกระบวนการทำงานให้เกิดความชัดเจน ผู้บริหารมีการสนับสนุนให้เกิดการคิดอย่างเป็นระบบเพื่อช่วยลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน การวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นภาพรวมจะช่วยให้มองเห็นถึงแนวทางในการปฏิบัติงานและสามารถจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสามารถสร้างเครือข่ายด้วยสภาวะการพึ่งพาอาศัยกัน สามารถมองปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นวัฏจักรโดยนำมาบูรณาการเป็นความรู้ใหม่ในการปฏิบัติงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง เมื่อผู้ประกอบวิชาชีพครูได้ปฏิบัติงานมาในระยะหนึ่งแล้วครูจะเกิดความเข้าใจในหน้าที่ของตน เมื่อครูหมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจะเกิดความชำนาญ ทั้งนี้ ครูควรตื่นตัวและกระตุ้นตนเองให้พัฒนาตนเองอยู่เสมอและสามารถบรรลุขีดจำกัดของตนเองได้ รวมถึงสามารถสร้างสรรค์และสร้างประโยชน์แก่องค์กรได้

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย

2.1 ด้านความรอบรู้แห่งตน คือการมุ่งสู่ความเป็นเลิศและรอบรู้ ครูควรมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองให้ไปถึงเป้าหมาย ด้วยการสร้างวิสัยทัศน์ส่วนตัว เมื่อลงมือกระทำต้องมุ่งมั่นสร้างสรรค์ จึงจำเป็นต้องมีแรงมุ่งมั่นใฝ่ดี มีการใช้ข้อมูลเท็จจริงเพื่อวิเคราะห์และตัดสินใจ ที่ทำให้มีระบบการคิดตัดสินใจที่ดี รวมทั้งใช้การฝึกจิตใต้สำนึกในการปฏิบัติงาน โดยให้การปฏิบัติงานดำเนินไปอย่างอัตโนมัติ ทั้งนี้ ผลการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารามราชวิทยาลัย ด้านความรอบรู้แห่งตน ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร สามารถสรุปภาพรวมได้ดังภาพที่ 3

แนวคิดของครู	แนวคิดของผู้บริหาร
พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้มีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลและองค์ความรู้ และนำไปสู่การวิจัย	เป็นผู้นำทางด้านวิชาการและการพัฒนาตนเอง รวมถึงสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน
พัฒนาความก้าวหน้าทางด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยี และด้านภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง	พัฒนาระบบเทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการในการเรียนรู้และส่งเสริมให้บุคลากรเข้าอบรมด้านภาษาต่างประเทศหรืออื่น ๆ
พัฒนาความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอน ให้มีรูปแบบการเรียนรู้และสื่อการสอนที่ทันสมัย	ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศของการคิดริเริ่ม คิดค้น วิเคราะห์ สังเคราะห์พัฒนารูปแบบการเรียนรู้และสื่อการสอนที่ทันสมัย
มีความมุ่งมั่นในการทำงานมีบุคลิกภาพของการเป็นครูมีสุขภาพจิตที่ดีเยี่ยม สามารถประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	

ภาพที่ 3 ผลการพัฒนางานองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านความรู้แห่งตน (Personal Mastery) ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร

2.2 ด้านแบบแผนความคิด (Mental Model) คือการมีรูปแบบความคิดและมุมมองที่เปิดกว้างผลลัพธ์ที่เกิดจากรูปแบบแนวคิดนี้จะออกมาในรูปแบบผลลัพธ์ 3 ลักษณะ คือ เจตคติ หมายถึง ท่าที หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ทศคติแนวความคิด เห็นและกระบวนทัศน์ กรอบความคิด แนวปฏิบัติที่ดี ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร สามารถสรุปภาพรวมได้ดังภาพที่ 4

แนวคิดของครู	แนวคิดของผู้บริหาร
สามารถพัฒนาเนื้อหาวิชาที่สอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย	มีแบบแผนการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย
สามารถถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร องค์ความรู้ใหม่ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องเหมาะสมผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ	สนับสนุนให้นำปัญหามาพัฒนาในรูปแบบของการวิจัย เพื่อค้นพบหนทางแก้ไขอย่างมีขั้นตอน สามารถตรวจสอบได้ และนำผลไปใช้ได้จริง
สามารถวางแผนการพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นนักประดิษฐ์ นักคิดค้น นักวิจัย และ นักนวัตกรรม เพื่อให้ความสามารถเทียบเคียงกับนักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ	สนับสนุนและวางแผนการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรให้เอื้อสำหรับครูเพื่อนำมาพัฒนานักเรียนให้ก้าวสู่ความเป็นนักวิจัยและนักนวัตกรรม

ภาพที่ 4 ผลการพัฒนางานองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยด้านแบบแผนความคิด (Mental Model) ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร

2.3 ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) คือการสร้างและสานวิสัยทัศน์ขององค์กรเป็นความมุ่งหวังขององค์กรที่ทุกคนต้องร่วมกันบูรณาการให้เกิดเป็นรูปธรรมในอนาคต ลักษณะวิสัยทัศน์องค์กรที่ดีคือทุกคนในองค์กรต้องเริ่มเข้าสู่กระบวนการพัฒनावิสัยทัศน์อย่างจริงจังวิสัยทัศน์นั้นจะต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจน เพียงพอที่จะนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติได้ วิสัยทัศน์องค์กรต้องเป็นภาพบวกต่อองค์กร ทั้งนี้ ผลการพัฒนางานองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) ตามแนวคิดของครูและผู้บริหารสามารถสรุปภาพรวมได้ดังภาพที่ 5

แนวคิดของครู	แนวคิดของผู้บริหาร
ศึกษาวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในอุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนา	มีการบริหารภายใต้ภาวะเปี่ยม เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ควรพัฒนาให้บุคลากร

แนวคิดของครู	แนวคิดของผู้บริหาร
นักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย	พัฒนา ความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ เมื่อปฏิบัติตามวิสัยทัศน์
เข้าร่วมการรับฟังในการรับนโยบายและวิสัยทัศน์ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การดำเนินการให้บรรลุผล	มีการจัดประชุมบุคลากรเพื่อถ่ายทอดและรับฟังความคิดเห็นด้านนโยบายและวิสัยทัศน์อย่างสม่ำเสมอ และสอดแทรกกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อให้เกิดความจดจำ
บูรณาการสาระการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน เพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีจิตใจ บุคลิกลักษณะอันพึงประสงค์ และมีคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ	ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร การฟัง การเขียน และการแสดงภาษาท่าทาง เพื่อให้ทุกคนในโรงเรียนเข้าใจวิสัยทัศน์อย่างชัดเจนและลึกซึ้ง

ภาพที่ 5 ผลการพัฒนางานโครงการแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร

2.4 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม คือควรมุ่งเน้นให้บุคลากรสำนึกร่วมกันว่า เรากำลังทำอะไรต่อไป ทำอย่างไรจะช่วยเพิ่มคุณค่าแก่องค์การ โดยการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัย คือ ความฉลาดทางปัญญา และความฉลาดทางอารมณ์ ประสานกับการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ทั้งนี้ ผลการพัฒนางานโครงการแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร สามารถสรุปภาพที่ 6

แนวคิดของครู	แนวคิดของผู้บริหาร
แลกเปลี่ยนความรู้และเรียนรู้ร่วมกันทั้งภายในหรือระหว่างกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย	สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งภายในหรือระหว่างกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
พัฒนาการทำงานเป็นทีมและนำปัญหาไปสู่การแก้ไขพัฒนาร่วมกันภายในทีม	สนับสนุนนำปัญหามาเป็นฐานเพื่อร่วมกันคิดวิเคราะห์เพื่อค้นพบวิธีการแก้ปัญหาและนำมาปรับใช้
พัฒนานตนเองเพื่อก้าวสู่ความเป็นผู้นำ และมีการเปิดใจยอมรับ เคารพการทำงานร่วมกัน และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานเป็นทีม	เป็นผู้นำในการบริหารการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสัมพันธ์ ตลอดจนสนับสนุนการต่าง ๆ เพื่อละลายพฤติกรรมระหว่างกัน โดยอยู่บนพื้นฐานของการเคารพและให้เกียรติกัน

ภาพที่ 6 ผลการพัฒนางานโครงการแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร

2.5 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ คือควรมีความสามารถในการเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบ นอกจากมองภาพรวมแล้วต้องมองรายละเอียดของส่วนประกอบย่อย สามารถแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ผลการพัฒนางานองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร สามารถสรุปภาพรวมได้ดังภาพที่ 7

แนวคิดของครู	แนวคิดของผู้บริหาร
การวางแผนกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ มีการเผชิญกับการคิดที่อยู่บนพื้นฐานของความจริง โดยการเปิดใจ	ส่งเสริมให้เกิดการจัดสรรงานอย่างเป็นระบบ และมีการกำกับติดตามผลปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ
การจัดระบบความคิดสู่การตัดสินใจเป็นการเข้าถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบ	สนับสนุนการทำวิจัย ถ่ายทอด และเผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรม สู่ระดับชาติและต่างประเทศ
พัฒนาทักษะการทำวิจัย นวัตกรรม มีความพร้อมในการเผยแพร่และพร้อมเป็นที่ปรึกษาทางการวิจัยสำหรับนักเรียน	ส่งเสริมให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้อย่างมีระเบียบมากขึ้น

ภาพที่ 7 ผลการพัฒนางานองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ (System Thinking) ตามแนวคิดของครูและผู้บริหาร

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประเด็นอภิปรายจากข้อค้นพบ คือ

1. ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery) พบว่า ครูควรมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้มีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลและองค์ความรู้ ด้านวิจัย ด้านเทคโนโลยี ด้านนวัตกรรม และด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นคุณลักษณะที่ครูโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยพึงมี โดยผู้บริหารควรเป็นต้นแบบของการพัฒนาตนเอง ซึ่งจะสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน และสนับสนุนให้ครูพัฒนาพัฒนาความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอน ให้มีรูปแบบการเรียนรู้และสื่อการสอนที่ทันสมัย โดยมีการสร้างบรรยากาศของการคิดริเริ่ม คิดค้น วิเคราะห์ สังเคราะห์ ให้เกิดขึ้นภายในโรงเรียน รวมถึงผู้บริหารควรประเมินความเครียดทางอารมณ์ของบุคลากรเพื่อเข้าสู่กระบวนการแก้ไขหรือพัฒนา

เพื่อให้สอดคล้องกับคุณลักษณะครูของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยคือมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีบุคลิกภาพของการเป็นครู มีสุขภาพจิตที่ดีเยี่ยม สามารถประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีได้ ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์พัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์ (2562, น. 22) พบว่า นักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยเป็นผู้มีความสามารถพิเศษ สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ลึกซึ้ง และมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการศึกษา เล่าเรียนมากกว่านักเรียนทั่วไปในวัยเดียวกัน ดังนั้น ครูของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย จำเป็นต้องใช้เวลามากขึ้นในการศึกษาค้นคว้าเพื่อ

เตรียมการสอน เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และเพื่อพัฒนาเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้จึงจะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำหายและตอบสนองต่อ ศักยภาพและความสามารถของนักเรียนได้

2. แบบแผนความคิด (Mental Model) พบว่า ผู้บริหารควรสนับสนุนและเปิดโอกาสให้ครูเกิดการแลกเปลี่ยน ถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่องโดยใช้เทคโนโลยีที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ครูสามารถถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร องค์ความรู้ใหม่ได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องเหมาะสมผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ และสามารถวางแผนการพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นนักวิจัยและนักนวัตกรรม เพื่อให้ความสามารถเทียบเคียงกับนักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ

ผู้บริหารจึงควรสนับสนุนและวางแผนการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรให้เอื้อสำหรับครูเพื่อนำมาพัฒนานักเรียนให้ก้าวสู่ความเป็นนักวิจัยและนักนวัตกรรม นำปัญหามาพัฒนาในรูปแบบของการวิจัย เพื่อค้นพบหนทางแก้ไขอย่างมีขั้นตอน สามารถตรวจสอบได้ และนำผลไปใช้ได้จริง รวมถึงสามารถพัฒนาเนื้อหารายวิชาที่สอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ เมธาวิ คำภูลา (2564, น. 362) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยมีแนวทางในการพัฒนาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ด้านการมีแบบแผนทางความคิด คือ ครูควรมีการปรับวิธีการทำงาน ใช้หลักการมีมนุษย์สัมพันธ์ โดยการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ เปิดโลกทัศน์ และวางแผนวิธีการทำงานที่ชัดเจนเป็น ระบบ สถานศึกษาควรจัดระบบการรายงานผลการดำเนินงาน โดยอาจจัดทำเป็นลายลักษณ์ อักษรเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษา ทุกภาคเรียน เพื่อให้ผู้บริหารแสดงความคิดเห็นและให้ ข้อเสนอแนะ และนำไปใช้ในการพัฒนางาน รวมทั้งสถานศึกษาต้องติดตามผลการดำเนินงาน ให้ครูพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

3. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) พบว่า ครูควรศึกษาวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในอุดมการณ์และเป้าหมายในการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย โดยมีการจัดประชุมบุคลากรเพื่อถ่ายทอดและรับฟังความคิดเห็นด้านนโยบายและวิสัยทัศน์อย่างสม่ำเสมอ และสอดแทรกกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อให้เกิดความจดจำ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร การฟัง การเขียน และการแสดงภาษาท่าทาง เพื่อให้ทุกคนในโรงเรียนเข้าใจวิสัยทัศน์ ส่งเสริมให้เกิดการนำวิสัยทัศน์เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และ

ครูควรบูรณาการสาระการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียน คือเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีจิตใจ บุคลิกลักษณะอันพึงประสงค์ และมีคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับเดียวกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของนานาชาติ ซึ่งสอดคล้องกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี (2560, น. 3) โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัยมีการฝึกในการศึกษาค้นคว้า และดำเนินการจัด การศึกษาให้กับผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนานักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เหล่านั้น ไปสู่ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีความที่มี

ความสามารถระดับสูงเยี่ยม เทียบเคียงกับนักวิจัยชั้นนำของนานาชาติ มีจิตวิญญาณมุ่งมั่นพัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลกและธรรมชาติ

4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Team Learning) พบว่า ควรสนับสนุนให้ครูเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งภายในหรือระหว่างกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย รวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือระหว่างกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ผู้บริหารสนับสนุนให้นำปัญหามาเป็นฐานเพื่อร่วมกันคิด วิเคราะห์ เพื่อค้นพบวิธีการแก้ปัญหาและนำมาปรับใช้

ผู้บริหารควรสร้างบรรยากาศการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสัมพันธ์ ตลอดจนสนทนากันต่าง ๆ เพื่อละลายพฤติกรรมระหว่างกันโดยอยู่บนพื้นฐานของการเคารพและให้เกียรติกัน ซึ่งสอดคล้องกับณัฐ วัชรินดา (2563, น. 117) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก ในสำนักงานศึกษาธิการภาค 13 โดยการมีบรรยากาศการทำงาน ได้แก่ 1. สภาพแวดล้อมของสถานศึกษามีความพร้อม ในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ 2. มีบรรยากาศที่ทำให้รู้สึกผ่อนคลายและสนุกกับการเรียนรู้ 3. บุคลากรมีความเอื้ออาทรและ มีความจริงใจต่อกันกล้าพูดในสิ่งที่ตนคิด 4. สภาพแวดล้อมในการทำงานส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ และ 5. มีนโยบายดำเนินการจัดกิจกรรมในรูปแบบของคณะกรรมการ

5. การคิดอย่างเป็นระบบ พบว่า ครูควรการจัดระบบความคิดสู่การตัดสินใจเป็นการเข้าถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบ โดยผู้บริหารควรส่งเสริมให้เกิดการจัดสรรงานอย่างเป็นระบบและมีการกำกับติดตามผลปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้อย่างมีระเบียบมากขึ้น อีกทั้งสร้างเครือข่ายสามารถประสานความร่วมมือและการสนับสนุนจาก สถาบันอุดมศึกษา ศูนย์วิจัย และหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศได้ ครูควรพัฒนาทักษะการทำวิจัย พร้อมเป็นที่ปรึกษาทางการวิจัยสำหรับนักเรียนเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรมสู่ระดับชาติและต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์พัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์ (2562, น. 19) พบว่า โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตและการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้มีปริมาณและคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ที่สามารถทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างความรู้และนวัตกรรมได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2564 เมื่อบูรณาการร่วมกับแนวความคิดของ Peter M. Senge ที่ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติ 5 ประการ สามารถนำมาสร้างแนวทางพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมให้ครูและผู้บริหารมีหลักการในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงานให้เกิดองค์การแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะนำพาให้นักเรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย สู่ความเป็นนักวิจัย นักประดิษฐ์ นักคิดค้น ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีความที่มีความสามารถระดับสูงเยี่ยม เทียบเคียงกับนักวิจัยชั้นนำ ของนานาชาติ มีจิตวิญญาณมุ่งมั่นพัฒนาประเทศชาติ มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมโลก และธรรมชาติ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

ให้กับประเทศชาติ และสังคมไทยในอนาคต ช่วยพัฒนาประเทศชาติให้สามารถดำรงอยู่ และแข่งขันได้ในประชาคมโลก เป็นสังคมผู้ผลิตที่มีมูลค่าเพิ่ม มากขึ้น สร้างสังคมแห่ง ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สังคมแห่งคุณภาพและแข่งขันได้ และสังคมที่ยั่งยืน พอเพียงมีความสมานฉันท์เอื้ออาทรต่อกัน

2. แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ตามแนวคิดของครู ควรส่งเสริมให้ครูเกิดความตระหนักของความสำคัญในการพัฒนาตนเองและพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องในด้านคณิตศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านนวัตกรรม และด้านเทคโนโลยี ให้สามารถนำมาถ่ายทอดแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษให้กับนักเรียน เป็นที่ปรึกษาโครงการงานของรักเรียน จัดกิจกรรมสร้างเสริมความรู้ให้นักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ จากกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยและหน่วยงานอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง

3. แนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ตามแนวคิดของผู้บริหาร การบริหารองค์การควรมีระบบที่ชัดเจนเพื่อให้มีการกำหนดและวางแผนการดำเนินงานในทุกขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนการบริหารงานโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยและขับเคลื่อนงานด้านวิทยาศาสตร์โดยเฉพาะซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน จะทำให้การบริหารงานมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถขยายผลไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยยกระดับคุณภาพ การศึกษาของประเทศ ทำให้คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนต่าง ๆ สูงขึ้น เนื่องจากโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย กระจายตัวอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศและมีพื้นที่จังหวัดบริการครอบคลุมทุกจังหวัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสังเคราะห์งานวิจัยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2564 ให้มากกว่า 50 เรื่อง และนำไปผนวกกับผลการวิจัยบริบทและสภาพปัญหาของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย เพื่อให้ค้นพบแนวทางในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัยที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถนำผลการสังเคราะห์ไปพัฒนาแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย และนำไปสู่การส่งเสริมให้โรงเรียนนำไปปฏิบัติ

2. ควรพัฒนาแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ที่มุ่งเน้นในการสร้างเครือข่ายและองค์ความรู้ของครูในเรื่องการทำวิจัยการสร้างสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมของครู เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของครูและมุ่งไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมายของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย และพัฒนาแนวทางในการสนับสนุนครูเรื่องการทำวิจัย การสร้างสิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมโดยผู้บริหารอย่างเป็นระบบ

3. ควรพัฒนาคู่มือสำหรับแนวทางการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย 1. ขั้นตอนในการปฏิบัติ 2. เกณฑ์การประเมินผล 3. ข้อเสนอแนะ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้อย่างมีแบบแผน เข้าใจง่าย สามารถประเมินผลความสำเร็จได้ด้วยตนเอง และเป็นแนวทางในการประเมินบุคลากรสำหรับผู้บริหารต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐ ใ้อัจฉิตา. (2563). การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 13. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย, ติศนา แหมมณี. (2546). แก้วสู่ความสำเร็จในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและการสังเคราะห์งานวิจัย. กรุงเทพฯ : บริษัท พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์.
- พรรณอร อุสุภาพ. (2561). การศึกษาและวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2555). วิธีการเชิงผสมผสานสำหรับการวิจัยและประเมิน. กรุงเทพฯ ฯ: วิ.พรินท์ (1991).
- ภาณุวัฒน์ กาดแก้ว. (2559). มิติวิสัยทัศน์ของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- เมธาวี คำภูลา,วันทนา อมตารียกุล. (2564). แนวทางการพัฒนาการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 8(2), 355-356.
- โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย เพชรบุรี. (2560). หลักสูตรโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2560. โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย เพชรบุรี, เพชรบุรี.
- ศูนย์พัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์. (2562). การพัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย ในช่วงระยะเวลาต่อไป. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย : การวิเคราะห์อภิมาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Hambleton, R.K., and Rogers, H.J. (1984). Validating the test scores. In R. A. Berk. (Ed). A guide to criterion – referenced test construction. (199 – 223). Baltimore and London : The Johns Hopkins University Press.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.
- Senge, P. M. (2006). The Fifth Discipline : The art practice of the learning organization. New york: Random House Business.